

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση (ΕΕ) 2016/2393 της Επιτροπής, της 4ης Ιουλίου 2016, σχετικά με την κρατική ενίσχυση SA.33754 (2013/C) (πρώην 2013/NN) που χορήγησε η Ισπανία υπέρ της Real Madrid CF.
- 2) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει τα δικαστικά έξοδα της και καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα της Real Madrid Club de Fútbol.

(¹) ΕΕ C 243 της 4.7.2016.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Μαΐου 2019 — Πολωνία κατά Επιτροπής

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-836/16 και T-624/17) (¹)

(Κρατικές ενισχύσεις — Πολωνικός φόρος στον τομέα της λιανικής πώλησεως — Προοδευτικός φόρος επί του κύκλου εργασιών — Απόφαση περί κινήσεως της επίσημης διαδικασίας εξετάσεως — Τελική απόφαση για τον χαρακτηρισμό μέτρου ως κρατικής ενισχύσεως ασυμβίβαστης με την εσωτερική αγορά — Έννοια της κρατικής ενισχύσεως — Προϋπόθεση περί επιλεκτικού χαρακτήρα)

(2019/C 230/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Δημοκρατία της Πολωνίας (εκπρόσωποι: B. Majczyna, M. Rzotkiewicz και A. Kramarczyk-Szaładzińska)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: K. Herrmann και P.-J. Loewenthal)

Παραβαινούσα υπέρ της προσφεύγουσας: Ουγγαρία (εκπρόσωποι: στην υπόθεση T-836/16 M. Fehér, G. Κοός και E. Τόθ, και στην υπόθεση T-624/17 M. Fehér και G. Κοός)

Αντικείμενο

Αιτήματα βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕ για την ακύρωση, αφενός, της αποφάσεως C(2016) 5596 τελικό της Επιτροπής, της 19ης Σεπτεμβρίου 2016, σχετικά με την κρατική ενίσχυση SA.44351 (2016/C) (πρώην 2016/NN) — Πολωνία — Πολωνικός φόρος επί του λιανικού εμπορίου, με την οποία κινήθηκε η επίσημη διαδικασία εξετάσεως του άρθρου 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ σε σχέση με το μέτρο αυτό, και, αφετέρου, της αποφάσεως (ΕΕ) 2018/160 της Επιτροπής, της 30ής Ιουνίου 2017, σχετικά με την κρατική ενίσχυση SA.44351 (2016/C) (πρώην 2016/NN) που έθεσε σε εφαρμογή η Πολωνία για τον φόρο επί του λιανικού εμπορίου (ΕΕ 2018, L 29, σ. 38), με την οποία περατώθηκε η διαδικασία και έγινε δεκτό ότι το εν λόγω μέτρο συνιστά κρατική ενίσχυση ασυμβίβαστη με την εσωτερική αγορά και έχει τεθεί παρανόμως σε εφαρμογή.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση C(2016) 5596 τελικό της Επιτροπής, της 19ης Σεπτεμβρίου 2016, σχετικά με την κρατική ενίσχυση SA.44351 (2016/C) (πρώην 2016/NN) — Πολωνία — Πολωνικός φόρος επί του λιανικού εμπορίου.

- 2) Ακυρώνει την απόφαση (ΕΕ) 2018/160 της Επιτροπής, της 30ής Ιουνίου 2017, σχετικά με την κρατική ενίσχυση SA.44351 (2016/C) (πρώην 2016/NN) που έδωσε σε εφαρμογή η Πολωνία για τον φόρο επί του λιανικού εμπορίου.
- 3) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει τα δικαστικά έξοδά της, καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Δημοκρατία της Πολωνίας στις υποθέσεις T-836/16 και T-624/17.
- 4) Η Ουγγαρία φέρει τα δικαστικά έξοδά της στις υποθέσεις T-836/16 και T-624/17.

(¹) ΕΕ C 30 της 30.1.2017.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Μαΐου 2019 — Bank Tejarat κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-37/17) (¹)

(Εξωσυμβατική ευθύνη — Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας — Περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν — Δέσμευση κεφαλαίων — Περιορισμός εισόδου στο έδαφος των κρατών μελών — Αποκατάσταση της ζημίας την οποία ισχυρίζεται ότι υπέστη η ενάγουσα κατόπιν της εγγραφής και της διατήρησης του ονόματός της στον κατάλογο των προσώπων και οντοτήτων επί των οποίων εφαρμόζονται τα επίμαχα περιοριστικά μέτρα — Κατάφωρη παράβαση κανόνα δικαίου που απονέμει δικαιώματα σε ιδιώτες)

(2019/C 230/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ενάγουσα: Bank Tejarat (Τεχεράνη, Ιράν) (εκπρόσωποι: S. Zaiwalla, P. Reddy, K. Mittal, A. Meskarian, solicitors, T. Otty, QC, R. Blakeley, V. Zaiwalla, H. Leith, barristers, και T. de la Mare, QC)

Εναγόμενο: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: M. Bishop και A. Vitro)

Παρεμβαίνουσα υπέρ του εναγομένου: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: L. Havas και J. Norris)

Αντικείμενο

Αγωγή δυνάμει του άρθρου 268 ΣΛΕΕ με αντικείμενο την αποκατάσταση των ζημιών τις οποίες ισχυρίζεται ότι υπέστη η ενάγουσα εξαιτίας του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 54/2012 του Συμβουλίου, της 23ης Ιανουαρίου 2012, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 961/2010 σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν (ΕΕ 2012, L 19, σ. 1), του κανονισμού (ΕΕ) 267/2012 του Συμβουλίου, της 23ης Μαρτίου 2012, σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 961/2010 (ΕΕ 2012, L 88, σ. 1), και του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 709/2012 του Συμβουλίου, της 2ας Αυγούστου 2012, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 267/2012 σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν (ΕΕ 2012, L 208, σ. 2).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αγωγή.
- 2) Η Bank Tejarat φέρει τα δικαστικά έξοδά της καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- 3) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει τα δικαστικά έξοδά της.

(¹) ΕΕ C 104 της 3.4.2017.